

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 74 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i konkursloven og panteloven mv.
(registrering av konkursåpning og legalpant
for boomkostninger)

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold	5	4.2	Forslaget i høringsnotatet	12
			4.3	Høringsinstansenes syn	15
			4.4	Departementets vurderinger	16
2	Bakgrunnen for lovforslagene	5	5	Økonomiske og administrative konsekvenser	17
3	Endringer i konkurslovens regler om registrering av konkursåpning mv.	7	6	Merknader til de enkelte bestemmelsene	18
3.1	Gjeldende rett	7			
3.2	Forslaget i høringsnotatet	8			
3.3	Høringsinstansenes syn	8		Forslag til lov om endringer i konkursloven og panteloven mv. (registrering av konkursåpning og legalpant for boomkostninger)	20
3.4	Departementets vurderinger	11			
4	Endringer i panteloven § 6-4 (legalpant i tredjepersons eiendeler)	11			
4.1	Gjeldende rett	11			

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Prop. 74 L

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i konkursloven og panteloven mv. (registrering av konkursåpning og legalpant for boomkostninger)

*Tilråding fra Justis- og beredskapsdepartementet 22. januar 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

I proposisjonen foreslår Justis- og beredskapsdepartementet endringer i konkurslovens regler om meldinger om og registreringer av at det er åpnet konkurs, og endringer i pantelovens regel om lovbestemt pant for boomkostninger.

Forslaget i punkt 3 gjelder endringer i konkursloven §§ 79 og 138. Endringen av konkursloven § 79 går ut på at Konkursregisteret skal sørge for at melding om at det er åpnet konkurs i skyldnerens bo, tinglyses eller registreres i diverse registre, og at det er Konkursregisteret som skal sende melding om konkursåpningen til finansforetak der skyldneren kan ha innskudd eller liknende. Etter lovforslaget tar Konkursregisteret dermed over oppgavene som i dag ligger til bostyreren eller retten etter konkursloven § 79 fjerde og femte ledd. Konkursregisteret kan etter forslaget sende meldingene automatisk. Departementet foreslår videre at det åpnes for at registre og aktører kan sende meldinger om eventuelle rettigheter og eiendeler på skyldnerens hånd automatisk tilbake til en elektronisk portal som bostyreren har tilgang til.

Som følge av de foreslåtte endringene i § 79 foreslås det en tilsvarende endring av oppgavefordelingen etter konkursloven § 138 om sletting av

meldinger når konkursen er avsluttet. Det foreslås også enkelte mindre endringer i skatteforvaltningsloven og verdipapirsentralloven som følge av de nevnte forslagene til endringer i konkursloven §§ 79 og 138.

I punkt 3 foreslås det endringer i panteloven § 6-4. Departementet foreslår å oppheve regelen i nåværende første ledd annet punktum om lovbestemt pant for boomkostninger i tredjepersoners eiendeler.

Det foreslås dessuten retting av inkurier i panteloven § 4-10, konkursloven § 142 og dekningsloven § 9-4.

2 Bakgrunnen for lovforslagene

I brev 15. november 2010 til Justisdepartementet og notat 12. juli 2016 til Justis- og beredskapsdepartementet tok Konkursrådet til orde for at det gjøres endringer i konkursloven § 79 for å legge til rette for at flere av oppgavene etter denne bestemmelsen kan utføres av Konkursregisteret, og for at det kan sendes automatiske meldinger til og fra Konkursregisteret.

Videre har Konkursrådet i uttalelse nr. 57 tatt opp flere forhold ved regelen om legalpant i tredjepersoners eiendeler i panteloven § 6-4 første

ledd annet punktum. I uttalelsen gir Konkursrådet uttrykk for at regelen på bakgrunn av flere høyesterettsdommer har fått vidtgående konsekvenser, og Konkursrådet reiser spørsmål om regelen bør oppheves, i hvert fall for privatpersoner, eller om den bør begrenses til å gjelde bare i konsernforhold. I brev 30. april 2014 til Justis- og beredskapsdepartementet har også Finans Norge tatt opp problemstillinger knyttet til legalpanteretten etter panteloven § 6-4 første ledd annet punktum. I brevet tas det til orde for å oppheve bestemmelsen. Alternativt mener Finans Norge at bestemmelsen kun bør komme til anvendelse i konsernforhold, likevel slik at legalpanteretten begrenses.

På bakgrunn av disse innspillene sendte Justis- og beredskapsdepartementet 29. august 2019 på høring et høringsnotat om endringer i konkursloven §§ 79 og 138 og panteloven § 6-4. Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Høyesterett

Lagmannsrettene

Bergen tingrett

Oslo byfogdembete

Oslo tingrett

Sør-Trøndelag tingrett

Namsfogden i Oslo, Asker og Bærum

Brønnøysundregistrene

Datatilsynet

Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi)

Domstoladministrasjonen

Finanstilsynet

Forbrukerrådet

Forbrukertilsynet

Konkurransetilsynet

Konkursrådet

Likestillings- og diskrimineringsombudet

Nasjonale kommunikasjonsmyndighet

Norges Bank

Norges institusjon for menneskerettigheter NIM

Personvernemnda

Regelrådet

Regjeringsadvokaten

Riksadvokaten

Riksrevisjonen

Skatteetaten

Statens innkrevingsentral

Statens institutt for forbruksforskning (SIFO)

Statens lånekasse for utdanning

Statens pensjonskasse

Statens sivilrettsforvaltning

Statistisk sentralbyrå

Stortingets ombudsmann for forvaltningen

Tolletaten

ØKOKRIM

Advokatforeningen

Akademikerne

AksjeNorge

Aksjonærforeningen

Arbeidsgiverforeningen Spekter

Den norske Dataforening

Den norske Dommerforening

Den norske Revisorforening

Econa

Eksporthfinans

Eksporthkreditt Norge

Finansforbundet

Finansieringsselskapenes Forening

Finansklagenemnda

Finans Norge

Gjeldsoffer-Alliansen

Hovedorganisasjonen Virke

Husbanken

Huseiernes Landsforbund

IKT-Norge

Inka Management

Innovasjon Norge

Juridisk rådgivning for kvinner

Juristforbundet

Juss-Buss

Jussformidlingen i Bergen

Jusshjelpa i Nord-Norge

KS – Kommunesektorens interesse- og arbeidsgiverorganisasjon

Landsorganisasjonen i Norge

Norges kemner og kommuneøkonomers forbund

Norges Kreditorforbund

Norges Rederiforbund

Norsk Industri

Norsk Investorforum

Norsk senter for informasjonssikring (NorSIS)

Norske Boligbyggelags Landsforbund

Norske Kommunale Regnskapskontrollørers Forbund

Norske Kredittopplysningsbyråers Forening

NTL-Skatt

Næringslivets Hovedorganisasjon

Pensjonskasseforeningen

Regnskap Norge

Rettspolitisk forening

Samarbeidsutvalget for forliksråd og namsmenn

Skattereviseorenes Forening

SMB Norge

Spekter

Standard Norge

Verdipapirsentralen

Virke Inkasso
Yrkesorganisasjonenes Sentralforbund

Handelshøyskolen BI
Norges Handelshøyskole
Universitetet i Bergen, Det juridiske fakultet
Universitetet i Oslo, Det juridiske fakultet
Universitetet i Tromsø, Det juridiske fakultet

Høringsfristen var 29. november 2019. Følgende instanser har hatt realitetsmerknader:

Finansdepartementet
Brønnøysundregistrene
Domstoladministrasjonen
Oslo byfogdembete
Konkursrådet
Advokatforeningen
Finansieringsselskapenes Forening
Finans Norge
Norges kemner og kommuneøkonomers forbund
Verdipapirsentralen ASA

Følgende instanser har uttalt at de ikke har merknader:

Helse- og omsorgsdepartementet
Utenriksdepartementet
Arbeids- og velferdsdirektoratet
Skattedirektoratet
Norges Høyesterett
Borgarting lagmannsrett
Meteorologisk institutt
Samarbeidsutvalget for Forlikråd og Namsmenn
Statistisk sentralbyrå

3 Endringer i konkurslovens regler om registrering av konkursåpning mv.

3.1 Gjeldende rett

Konkursloven § 79 gir regler om hvilke registre en konkursåpning skal registreres i, hvem som ellers skal ha melding om konkursåpningen, og hvem som skal sørge for melding eller registrering av konkursåpningen. Reglene har som hovedformål å bidra til at bostyreren får tilgang til eiendeler og rettigheter på skyldnerens hånd, og å forhindre at skyldneren uberettiget forfører over eiendeler og rettigheter som inngår i boet, jf. konkursloven § 100.

Etter § 79 første ledd skal retten sørge for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo,

registreres i Konkursregisteret. Det følger av § 79 annet ledd at føreren av Konkursregisteret skal sørge for at melding om konkursåpningen tinglyses eller registreres i Løsøreregisteret og dessuten i Enhetsregisteret, dersom skyldnerens virksomhet er innført der, i grunnboken, dersom skyldneren eier fast eiendom, i Foretaksregisteret, dersom skyldnerens virksomhet er innført der, i Regnskapsregisteret, dersom skyldnerens virksomhet er innsendingspliktig, og i Elsertifikatregisteret dersom skyldneren innehar elsertifikatkonto. Videre fremgår det av § 79 tredje ledd at føreren av Konkursregisteret skal sende melding om konkursåpningen til Merverdiavgiftsregisteret i samsvar med merverdiavgiftsloven § 14-2 første ledd annet punktum. Etter bestemmelsens fjerde ledd skal bostyreren sørge for at konkursåpningen registreres i andre realregistre enn grunnboken og i verdipapirregister, dersom ikke retten beslutter å gjøre dette selv. Med samme forbehold har bostyreren etter femte ledd plikt til å underrette banker og tilsvarende institusjoner samt Posten Norge AS.

I Ot.prp. nr. 108 (2004–2005) Om lov om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og andre lover (elektronisk kommunikasjon mv.) s. 31 flg. ble det vurdert om registrerings- og meldepliktene som påligger retten eller bostyrer, i større grad burde overføres til Konkursregisteret. Vurderingen hadde bakgrunn i et forslag fra Konkursrådet og var begrunnet i et ønske om å avlaste bostyreren fra rene administrative oppgaver. Dette førte til at ansvaret for registrering av konkursen i grunnboken og i Merverdiavgiftsmanntallet ble lagt til Konkursregisteret ved endringslov 27. januar 2006 nr. 4. Departementet gikk derimot ikke inn for å overføre ansvaret for registrering i andre registre til Konkursregisteret.

Det følger av § 138 første ledd at når konkursen er endelig avsluttet, skal retten sørge for at dette anmerkes i Konkursregisteret. Er konkursen endelig avsluttet ved sluttutlodning etter § 128, er det likevel bostyreren som skal sørge for slik anmerking. Med mindre retten beslutter å gjøre det selv, skal føreren av Konkursregisteret sørge for at meldinger som er gitt etter § 79 annet ledd nr. 3 (som gjelder tinglysing av konkursåpningen i grunnboken) og fjerde ledd, blir slettet. Videre følger det av bestemmelsen at føreren av Konkursregisteret skal gi melding i samsvar med merverdiavgiftsloven § 14-2 første ledd annet punktum.

Føreren av Konkursregisteret skal etter § 138 annet ledd sørge for at avsluttet bobehandling blir meldt til de registre som er nevnt i § 79 annet ledd

nr. 1, 2, 4 og 5. Det skal opplyses på hvilket grunnlag bobehandlingen er innstilt. Det er videre gitt regler om sletting av stiftelser og sammenslutninger med begrenset ansvar i Enhetsregisteret og Foretaksregisteret.

I konkursloven § 156 tredje ledd er det gitt regler om at dokumenter og opplysninger som gjelder et konkursbo, kan gjøres elektronisk tilgjengelige på egne bosider som drives av Brønnøysundregistrene. Bare bostyreren og føreren av Konkursregisteret kan legge inn informasjon på bosiden. Informasjonen på bosiden skal ikke gjøres tilgjengelig for andre enn dem som ifølge lov eller med hjemmel i lov har rett til å motta den, jf. § 156 tredje ledd. Det kan gis nærmere regler om de elektroniske bosidene i forskrift, jf. fjerde og femte ledd.

3.2 Forslaget i høringsnotatet

I høringsnotatet foreslo departementet å overføre ansvaret for registreringer etter konkursloven § 79 fjerde og femte ledd til Konkursregisteret. Det vil si at Konkursregisteret etter forslaget skal gi melding om og registrere konkursåpningen også i andre realregistre enn grunnboken, samt i verdipapirregister, og sende melding om konkursåpningen til banker og andre finansforetak. Bestemmelsen i § 79 femte ledd om melding til Posten Norge ble foreslått opphevet. Det ble samtidig foreslått å presisere loven slik at det fremgår at alle meldinger fra Konkursregisteret kan gå automatisk, og at det ikke er nødvendig at Konkursregisteret har oversikt over om skyldneren faktisk har aktiva i det aktuelle registeret eller finansforetaket.

Departementet foreslo også en hjemmel til å fastsette i forskrift at det kan sendes melding om konkursåpning til andre registre og aktører enn de som er nevnt i gjeldende § 79. Lovteknisk ble det foreslått at registre og aktører skal spesifiseres i forskrift og ikke fremgå av loven, og at den nærmere arbeidsfordelingen mellom Konkursregisteret, bostyrer og retten reguleres i forskrift. Det ble også foreslått å endre henvisningen i konkursloven §§ 79 og 138 til merverdiavgiftsloven § 14-2 første ledd annet punktum til skatteforvaltningsloven § 8-13 tredje ledd, på bakgrunn av at bestemmelsen er flyttet ved en lovendring med virkning fra 1. januar 2017.

Høringsnotatet omtalte også muligheten for en ordning med automatisk melding fra mottakerne tilbake til bosiden:

«For å oppnå full gevinst av en ordning med automatisk melding fra Konkursregisteret til

andre realregistre enn grunnboken, verdipapirregistre og finansforetak bør ordningen gå ut på at mottakerne automatisk sender melding tilbake til bosiden om eventuelle rettigheter og eiendeler på skyldnerens hånd. Konkursrådet har i den forbindelse tatt til orde for at bankene på sikt automatisk sender tilbake til bosiden kontoutskrift for en viss periode før konkursåpning. Også dette vil kreve teknisk tilrettelegging hos mottakerne.»

Departementet foreslo ikke egne regler om sendingen av meldinger fra mottakerne tilbake til bostyreren via bosidene. Departementet viste til at de alminnelige reglene om boets beslagsrett, sammenholdt med tvistelovens regler om forklarings- og bevisplikt, må antas å innebære at enhver har plikt til å opplyse overfor bostyreren om vedkommende besitter informasjon om rettigheter eller eiendeler på skyldnerens hånd, med mindre det unntaksvis foreligger bevisforbud eller vitnefritak. Det ble videre vist til at en ordning med automatiserte meldinger formodentlig også vil være i mottakernes interesse når de tekniske løsningene først er utviklet.

Departementet drøftet i høringsnotatet om spørsmålet om erstatningsansvar i tilfelle mangelfull registrering eller utsending av meldinger påfører boet tap, bør reguleres. Departementet reiste spørsmål om dette tapet bør bæres av boet eller kanaliseres til bostyreren og dennes forsikringsselskap, ettersom konkursregistreringen og utsendingen av meldinger er en oppgave som utføres vesentlig i boets interesse. Departementet foreslo en forskriftshjemmel som åpner for å regulere og eventuelt begrense et mulig ansvar for mangelfull registrering eller utsending av meldinger.

3.3 Høringsinstansenes syn

Høringsinstansene som uttaler seg, støtter en lovregulering som åpner for at Konkursregisteret kan sende meldinger om konkursåpning til en rekke registre og finansforetak, og at registrene og finansforetakene kan sende meldinger tilbake til en elektronisk plattform som bostyreren har tilgang til, dersom meldingen «gir treff» i skyldnerens konti eller eiendeler.

Høringsinstansene støtter at alle finansforetak skal motta melding om konkursåpning fra Konkursregisteret.

Advokatforeningen uttaler at selv om Konkursregisteret skal sende melding til finansforetak der skyldneren kan ha innskudd eller liknende, legger

foreningen i likhet med departementet til grunn at dette rent teknisk vil kunne legges opp slik at varselet, der det ikke er relevant, kun vil være tilgjengelig i tekniske logger som er utilgjengelige for vanlig ansatte. Foreningen støtter også forslaget om automatisk melding tilbake til bosiden og melding om konkursåpning fra Konkursregisteret til andre registre enn i dag, så fremt den tekniske løsningen som velges, innebærer at personopplysninger ikke blir generelt tilgjengelige for alle ansatte i registrene.

Oslo byfogdembete uttaler at bostyreren innledningsvis i bobehandlingen ikke har oversikt over hvilke eiendeler skyldner har. Bostyreren vil derfor i mange tilfeller ikke vite om det er nødvendig å varsle verdipapirregisteret eller andre realregistre, og må derfor sende mange unødvendige meldinger som må gjennomgås og undersøkes av registrene. Bostyreren kjenner heller ikke til hvilke banker eller finansinstitusjoner skyldneren har bankkonti i eller forretningsforhold til, og det er lite praktisk å sende skriftlig melding til alle banker i Norge. *Oslo byfogdembete* kan derfor ikke se at personvern hensyn bør begrense adgangen for Konkursregisteret til å sende ut melding om konkursåpning til relevante registre og finansinstitusjoner automatisk og elektronisk. Konkursåpninger kunngjøres og er offentlig informasjon og skal forutsetningsvis gjøres kjent for allmennheten. Store profesjonelle næringsdrivende, som banker, finansinstitusjoner og kredittopplysningsbyråer, følger løpende med på disse kunngjøringene og benytter disse i dag.

Når det gjelder forslaget om å oppheve bestemmelsen om melding om konkursåpning til Posten Norge AS, er det ingen innvendinger mot dette fra høringsinstansene.

Det er merknader i høringen til spørsmålet om det er behov for en lovhjemmel som regulerer sending av meldinger tilbake fra registrene og finansforetakene.

Finans Norge er enig i at boet kan beslaglegge skyldnerens midler etter dekningsloven § 2-2, og at taushetsplikten i finansforetaksloven § 16-2 ikke er til hinder for å gi bostyreren informasjon om innskudd, andre eiendeler til forvaltning og skyldnerens transaksjoner. Men høringsinstansen peker på at retten til å gi opplysninger gjelder overfor bostyreren og ikke kan begrunne at det gis opplysninger til føreren av Konkursregisteret. *Finans Norge* mener at en endring av forslaget til konkursloven § 79 fjerde ledd kan løse problemet og gi et sikkert lovgrunnlag for å innhente og formidle denne informasjonen. *Finans Norge* uttaler videre:

«Som Justisdepartementet kjenner til er det innledet et samarbeid om prosjektet om Digitalt Samarbeid Offentlig Privat (DSOP) mellom ulike offentlige etater og bankene representert ved Finans Norge. Ett av disse prosjektene er konkurs hvor deltakerne er Brønnøysundregistrene, BITS AS (infrastrukturselskap eid av Finans Norge) og bankene. Prosjektet bygger på informasjon om skyldnere som innhentes av Brønnøysundregistrene på vegne av bostyrerne og at informasjonen stilles til rådighet for bostyrerne på «Bosiden», som er en arbeidsflate til bostyrerne i Brønnøysundregistrene.

DSOP-konkursbehandling har utviklet en digital løsning for utveksling mellom offentlige og private aktører. I den nye løsningen til prosjektet DSOP – konkursbehandling vil bostyrer starte forespørselen. Det er derfor ikke tatt høyde for at banker, basert på et konkursvarsel, automatisk sender kontoinformasjon til Bosiden, slik høringsnotatet pkt. 2.2.4 kan forstås.

I løsningen legges det ikke opp til at informasjon underlagt lovpålagt taushetsplikt lagres av Brønnøysundregistrene, men utveksles direkte til bostyrer. Departementets foreslåtte løsning skaper en viss usikkerhet knyttet til hvem som er mottaker av opplysningene (bostyrer, Konkursregisteret, «Bosiden» eller Brønnøysundregistrene) og krever tilsynelatende at det lagres opplysninger i Brønnøysundregistrene.

Selv om det i DSOP-prosjektet Konkursbehandling ikke er lagt opp til at informasjonen som bostyrer mottar fra finansforetakene skal lagres i Brønnøysundregistrene sine systemer, og det heller ikke legges opp til at Brønnøysundregistrene skal ha tilgang til denne informasjonen ved normal drift av «Bosiden», kan det ikke utelukkes at føreren av Konkursregisteret vil ha tilgang til informasjonen i forbindelse med service, revisjon, tilsyn og andre hendelser som avviker fra normal drift. Det vil derfor være en klar fordel at føreren av Konkursregisteret har en utvilsom kompetanse til å innhente og formidle til bostyrer informasjonen.

Ved at denne mulighet foreligger, kan det bli betraktet som en utkontraktering av en oppgave fra bankene etter finansforetaksloven § 13-4. En slik utkontraktering krever både en prosedyre og omfattende avtaler om utkontraktering og behandling av data for å oppfylle kravene i finansforetaksloven og personopplysningsloven. Det er blitt lagt til grunn av Finans-

tilsynet og advokatene i bankene som har arbeidet med saken at en tilstrekkelig klar lov- eller forskriftshjemmel kan løse problemet.

Som det fremgår over er det ingen uenighet i beslagsretten og opplysningsplikten overfor bostyrer. Bostyrer må også kunne engasjere en fullmektig eller oppdragstaker til å utføre bestemte deler av arbeidet med boet som for eksempel å innhente bestemte typer opplysninger. Det kan da være nærliggende at konkursloven § 79 gir uttrykk for at fører av Konkursregisteret kan ha en slik rolle. Dette bør etter vår vurdering fremgå av konkursloven § 79 femte ledd annet punktum og kan for eksempel formuleres slik:

«I forskriften kan det bestemmes at fører av Konkursregisteret kan innhente og formidle opplysninger til bostyrer om hvilke finansforetak som har innskudd, andre mellomværende eller transaksjoner med konkursskyldner og hvilke opplysninger som kan innhentes og formidles fra finansforetaket til bostyrer.»

Det vil da være naturlig at måten for innhenting av opplysningene og hvilke opplysninger som kan innhentes spesifiseres i forskriften. På dette punkt vil det være bistand å hente fra både Brønnøysundregistrene, BITS AS og Finans Norge som alle tre kjenner godt til prosjektet DSOP-konkursbehandling.»

Brønnøysundregistrene uttaler at behandlingsgrunnlaget for Konkursregisterets transport av personopplysninger fra mottakersiden og inn til bosiden ikke er omtalt i høringsnotatet. Brønnøysundregistrene mener at det vil være det samme rettslige behovet for å regulere Konkursregisterets transport av opplysninger fra mottakere inn til tjenesten bosiden i lov eller forskrift som for melding om konkursåpningen fra Konkursregisteret til andre registre og aktører som foreslått i høringsnotatet.

Verdipapirsentralen (VPS) uttaler følgende om hjemmel for utlevering av opplysninger fra VPS:

«I dag mottar VPS henvendelser fra bostyrere mv. på e-post og pr post om skyldner har konto i verdipapirregisteret. Formålet med disse forespørslene er både å få registrert konkursen dersom skyldner har midler i registeret og å få en oversikt over slike midler. Siden registrering i verdipapirregisteret og forespørsler om innsyn håndteres av kontoførere, jf. verdipapirregisterloven § 6-5, henvises slike forespørsler til skyldners kontofører der hvor skyldner har en konto i verdipapirregisteret. Registreringen

av konkursen på den aktuelle konto og innsyn i opplysninger på kontoen håndteres av kontofører.

Det fremgår av forslag til konkursloven § 79 fjerde ledd at departementet i forskrift kan gi nærmere regler om hvilke opplysninger mottakerne av meldinger, herunder VPS eller i praksis kontoførerne, plikter å oppgi. Slik utlevering av opplysninger til bostyrer mv. skjer i dag med hjemmel i verdipapirregisterloven § 8-2 nr. 3. Bestemmelsen er videreført i verdipapirsentralloven § 8-3 nr. 3 som ennå ikke er trådt i kraft. VPS antar at det er hensiktsmessig at en eventuell utvidelse av innsynsretten til å omfatte Konkursregisteret gjennomføres ved endring av verdipapirregisterloven § 8-2 nr. 3 og verdipapirsentralloven § 8-3 nr. 3, ev. gjennom forskriftshjemmel i disse bestemmelsene.»

Flere høringsinstanser er kritiske til forslaget om at boet eller bostyrerens forsikringsselskap skal være erstatningsansvarlig for mangelfull registrering eller utsending.

Advokatforeningen foreslår at det lovfestes at staten er ansvarlig for økonomisk tap som skyldes feil eller mangler ved Konkursregisterets registrering eller utsending. Foreningen viser til at det er inkonsekvent å på den ene siden overføre hovedansvaret for meldinger til Konkursregisteret, samtidig som at man fastsetter at det er boet eller bostyrers forsikring som skal bære risikoen for feil som begås etter den nye ordningen.

Konkursrådet er kritisk til at bostyrerens forsikring skal ha et ansvar for erstatningsbetingende feil som er begått ved manglende eller feilaktig registrering, og viser til at bostyreren ikke har noen mulighet til å kontrollere hvem det er sendt melding til. Konkursrådet viser til at når bostyreren i dag velger hvilke banker man skal varsle, bygger man i stor grad på opplysninger fra skyldneren og skyldnerens regnskap. Den nye ordningen betyr at det blir sendt varsel til langt flere banker enn i dag. Om det likevel skulle oppstå et tap, bør man etter Konkursrådets syn heller falle tilbake på de alminnelige erstatningsrettslige reglene. Som regel vil det nok da medføre at ingen kan bebreides, og da blir det boet som bærer tapet. Konkursrådet uttaler at dette ikke har vært noe problem til nå, og ser ikke noe behov for en regulering av erstatningsspørsmålet.

Finansdepartementet uttaler i forbindelse med forslaget til endring av skatteforvaltningsloven § 8-13 at den foreslåtte endringen skaper uklarhet om hvem som har plikt til å sende melding i kon-

krete tilfeller, og hvem som kan holdes ansvarlig for manglende overholdelse. Finansdepartementet forutsetter at det blir klargjort i forskrift hvem som har ansvaret for å sende melding i de enkelte tilfeller.

3.4 Departementets vurderinger

Departementet foreslår å følge opp forslaget i høringsnotatet om at Konkursregisteret skal sørge for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo, tinglyses eller registreres i diverse registre, og at det er Konkursregisteret som skal sende melding om konkursåpningen til finansforetak der skyldneren kan ha innskudd eller liknende. Etter lovforslaget tar Konkursregisteret dermed over oppgavene som i dag ligger til bostyreren eller retten etter konkursloven § 79 fjerde og femte ledd. Lovforslaget er utformet slik at føreren av Konkursregisteret skal sørge for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo, tinglyses eller registreres i grunnboken og andre registre, og at føreren av Konkursregisteret skal sende melding om konkursåpningen til finansforetak hvor skyldneren kan ha innskudd eller liknende, jf. lovforslaget § 79 annet ledd første punktum. Etter lovforslaget § 79 annet ledd annet punktum kan det i forskrift fastsettes nærmere regler om hvem det kan eller skal sendes meldinger til. Videre foreslår departementet å følge opp forslaget i høringsnotatet om at Konkursregisteret kan sende slike meldinger automatisk, jf. tredje ledd første punktum i lovforslaget. Departementet foreslår også å oppheve bestemmelsen om varsel til Posten Norge AS. Bestemmelsen har ikke lenger praktisk betydning. Forslagene har fått oppslutning i høringen.

Departementet foreslår videre at det åpnes for at registre og aktører kan sende meldinger om eventuelle rettigheter og eiendeler på skyldnerens hånd automatisk tilbake til bosiden. Departementet foreslår at det fremgår uttrykkelig av loven at opplysningene kan formidles til en slik elektronisk portal, og at Konkursregisteret kan stå for den tekniske viderefremidlingen av opplysningene, jf. i den forbindelse høringsuttalelsen fra *Finans Norge*. Løsningen for kommunikasjon mellom Brønnøysundregistrene og bostyrer ligger i dag i Bosiden i Altinn.

Som følge av de foreslåtte endringene i § 79 foreslås også enkelte endringer i konkursloven § 138 i samsvar med forslaget i høringsnotatet. Det foreslås også følgeendringer i skatteforvaltningsloven § 8-13 tredje ledd og verdipapirsentral-

loven § 8-3 første ledd nr. 3 som reflekterer endringsforslagene i konkursloven §§ 79 og 138.

Etter departementets syn bør det ikke gis regler om erstatningsansvar for feilaktig eller mangelfull registrering eller utsending av meldinger som påfører boet tap når Konkursregisteret overtar flere oppgaver, slik det ble drøftet i høringsnotatet. Forslaget i høringsnotatet om en hjemmel for å fastsette ansvar for slike feil, og nærmere bestemt å kanalisere dette ansvaret til boene eller bostyreren og bostyrerens ansvarsforsikring, har møtt motstand i høringen. Etter departementets syn bør ansvaret for slike feil reguleres av alminnelige erstatningsrettslige regler. Bostyreren vil ikke ha noen mulighet til å påvirke feilsending av elektroniske meldinger. Dersom en manglende eller feil utsending eller registrering skyldes forsettlig eller uaktsomme feil, er det rimelig at dette ansvaret følger reglene for uaktsomhetsansvar. Er ingen å bebreide, og feilen fører til at boet blir påført tap, vil dette tapet måtte belastes boet.

4 Endringer i panteloven § 6-4 (legalpant i tredjepersons eiendeler)

4.1 Gjeldende rett

Utvalget for etterkontroll av konkurslovgivningen (Falkangerutvalget), som ble nedsatt av Justisdepartementet i 1990, foreslo i NOU 1993: 16 Etterkontroll av konkurslovgivningen mv. en subsidiær legalpanterett for konkursboet på fem prosent av alle pantsatte verdier tilhørende skyldneren. Utredningen ble sendt på høring i juni 1993 og fulgt opp i Ot.prp. nr. 26 (1998–99). I proposisjonen foreslo departementet en regel om fem prosent legalpant for konkursboer. Legalpantet skulle etter departementets forslag ikke være subsidiært; det skulle med andre ord tilfalle boet også i tilfeller der det fantes andre midler i boet til bobehandling. Lovforslaget ble ikke vedtatt av Stortinget. I høringsnotat 6. september 2001 foreslo Justisdepartementet en legalpantregel som var subsidiær, ellers tilsvarte forslaget i hovedtrekk forslaget i Ot.prp. nr. 26 (1998–99). Dette forslaget ble fulgt opp i Ot.prp. nr. 23 (2003–2004). Bestemmelsen ble inntatt i panteloven som § 6-4 ved endringslov 23. april 2004 nr. 18.

Det følger av bestemmelsens første ledd at konkursboet har lovbestemt pant i ethvert formuesgode beheftet med pant som tilhører skyldneren på konkursåpningstidspunktet, og som kan

være gjenstand for utlegg eller konkursbeslag. Konkursboet har etter første ledd annet punktum lovbestemt pant også i formuesgoder som en tredjeperson har stilt som pantesikkerhet for konkursskyldnerens gjeld, når sikkerheten består på konkursåpningstidspunktet. Panteretten utgjør fem prosent av formuesgodets beregnede verdi eller av det et salg av formuesgodet innbringer, men maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hvert realregistrerte panteobjekt. Panteretten går foran annet lovbestemt pant og alle andre heftelser i formuesgodet. Legalpantet kan bare benyttes til å dekke nødvendige boomkostninger. Legalpantet skal benyttes før boet belaster konkursrekvi- rentens forskuddsbetaling etter konkursloven § 67 eller statens ansvar for omkostningene ved bobehandlingen etter § 73.

En regel om legalpant i tredjepersoners eiendeler (jf. § 6-4 første ledd annet punktum) var ikke foreslått av Falkangerutvalget i NOU 1993: 16, men ble spilt inn i høringen av Justisdepartementets høringsnotat fra 2001. I Ot.prp. nr. 23 (2003–2004) s. 21–22 heter det:

«Oslo skifterett og byskriverembete har påpekt at ordningen [med legalpanterett] kan la seg omgå ved at et holdingselskap uten drift og risiko pantsetter sine eiendeler som sikkerhet for et driftsselskaps gjeld. Etter forslaget i høringsnotatet skulle legalpantet bare omfatte konkursskyldnerens egne pantebeheftede formuesgoder. Spørsmålet blir således om legalpantet også bør omfatte «tredjemanspant», også kalt realkausjon, stilt av en tredjeperson som sikkerhet for konkursskyldnerens gjeld. Dersom regelen utvides på denne måten, vil en unngå det omgåelsesproblemet som er beskrevet av Oslo skifterett. Departementet kan ikke se at det er vektige argumenter som taler mot en slik utvidelse. Situasjonen for en som stiller sine eiendeler som pantesikkerhet for fremmed gjeld, vil alltid være avhengig av forhold hos hovedskyldneren. Det kan ikke ses å være rimelig at den som har pantesikret et krav mot konkursskyldneren, skal stilles i en gunstigere posisjon i forhold til boet fordi det er en tredjeperson som har stilt sikkerhet og ikke skyldneren selv. Departementet foreslår derfor at eiendeler som er stilt som sikkerhet for konkursskyldnerens gjeld av en tredjeperson, også skal være omfattet av legalpantet.»

Spørsmål om omfanget av legalpanteretten i en tredjepersons eiendeler har vært oppe for Høyesterett i flere saker. I Rt. 2012 s. 782 kom

Høyesteretts ankeutvalg til at det ikke er et vilkår for å kunne realisere pantet at det foreligger gjeld knyttet til legalpantet ved konkursåpningen. Boet kan kreve legalpant realisert i tomme og uopp-lånte panteretter. Det ble også lagt til grunn at legalpanteretten dekker «en kjede av bakenfor- liggende ansvarsforhold – for eksempel der det er stilt sikkerhet overfor en bank som deretter garanterer for tredjemanns gjeld». Ankeutvalget viser til formålet med legalpanteretten og omgæl- seshensyn. I Rt. 2014 s. 242 kom Høyesteretts ankeutvalg til at boet har legalpanterett også i et tilfelle der pantet har vært stilt mens skyldneren selv eide formuesgodet, og formuesgodet med pantheftelsen senere er overdratt til en tredjeperson. I Rt. 2014 s. 14 ble det lagt til grunn at legal- panteretten ga tvangsgrunnlag uten tinglysning.

Lovavdelingen i Justis- og beredskapsdeparte- mentet har i en tolkningsuttalelse 24. august 2005 (snr. 2005/3361) antatt at § 6-4 første ledd annet punktum må tolkes innskrenkende i tilfeller der beløpet det er stilt realkausjon for, utgjør mindre enn fem prosent av formuesgodets verdi. Lov- avdelingen antar at «[i] slike tilfeller kan omfanget av boets legalpanterett ikke overskride beløpet det er stilt realkausjon for».

4.2 Forslaget i høringsnotatet

Som det fremgår av punkt 2, har Konkursrådet i uttalelse nr. 57 gitt uttrykk for at reglene om legal- pant i tredjepersons eiendeler går for langt. Reglene er også tatt opp i et brev 30. april 2014 til Justis- og beredskapsdepartementet fra Finans Norge. På denne bakgrunn drøftet Justis- og beredskapsdepartementet i høringsnotatet om pantelovens bestemmelse om legalpant i tredje- personers eiendeler bør oppheves, eller eventuelt begrenses til bare å gjelde i konsernforhold.

Bestemmelsen i panteloven § 6-4 første ledd annet punktum er begrunnet med omgåelsesshen- syn. I høringsnotatet ble det vist til at bestemmel- sen rekker langt videre enn å ramme omgåelser, og den vil kunne få betydning også i tilfeller der panteretten i tredjepersonens eiendeler er eta- blert ut fra helt andre hensyn enn et ønske om å omgå legalpanteretten. Det reiser seg derfor et spørsmål om hvor godt bestemmelsen treffer ut fra de formålene den er ment å ivareta.

Departementet reiste for det første spørsmål om bestemmelsen i § 6-4 første ledd annet punk- tum bør oppheves:

«Regelen om legalpanterett for boomkost- ningene i en tredjepersons eiendeler kan

ramme på en måte som kan fremstå som mer urimelig enn regelen om legalpanterett i konkursskyldnerens egne eiendeler. I Ot.prp. nr. 23 (2003–2004) vises det til hensynet til panthaverne, og det anføres at det ikke vil være rimelig at den som har pantesikret et krav mot konkursskyldneren, skal stilles i en mer gunstig posisjon i forhold til boet fordi det er en tredjeperson som har stilt sikkerhet, og ikke skyldneren selv. Forskjellen er imidlertid at mens en legalpanterett i konkursskyldnerens eiendeler går ut over panthaverne med dårligst prioritet, vil en legalpanterett i en tredjepersons eiendeler like gjerne kunne ramme tredjepersonen selv. At sikkerhetsstillelse for en annens gjeld også innebærer en risiko for å måtte dekke boomkostninger i vedkommendes konkursbo, er det nok mange som ikke kjenner til og kanskje heller ikke kan forventes å kjenne til. Regelen i § 6-4 første ledd annet punktum reiser etter dette en del andre problemstillinger enn regelen om legalpanterett i hovedskyldnerens egne eiendeler. Bestemmelsen reiser også en del særlige tolknings spørsmål.

Faren for omgåelser må vurderes opp mot de negative følgene av regelen i de tilfellene der omgåelseshensyn ikke gjør seg gjeldende. Departementet ber om høringsinstansenes syn på om en slik vurdering tilsier at regelen i § 6-4 første ledd annet ledd bør oppheves, eller om den bør videreføres, eventuelt med noen endringer [...].»

Departementet reiste deretter spørsmål om bestemmelsen bør begrenses til å gjelde konsernforhold, dersom man velger å videreføre den:

«Konkursrådet og Finans Norge peker begge på at dersom § 6-4 første ledd annet punktum videreføres, bør man vurdere om bestemmelsen bør begrenses til bare å gjelde i konsernforhold. Slik departementet forstår dette forslaget, vil en slik regel innebære at det er et vilkår for legalpanteretten at både konkursskyldneren og realkausjonisten er selskaper i samme konsern (jf. for aksjeselskaper konserndefinisjonen i aksjeloven § 1-3). En fordel med en slik regulering vil være at privatpersoner ikke rammes. Som det er pekt på i brevet fra Finans Norge, kan regelen i nåværende § 6-4 første ledd annet punktum fremstå som særlig urimelig når realkausjonisten er en privatperson. Det kan for eksempel dreie seg om en person som har stilt opp som kausjonist for

et familiemedlem, og som ikke kan forventes å forstå at sikkerhetsstillelsen også innebærer en legalpanterett for hovedskyldnerens eventuelle konkursbo.

Departementet antar at omgåelsesmulighetene særlig kan være til stede der hovedskyldneren og realkausjonisten har en tilknytning til hverandre i form av samme bakenforliggende eierinteresse. En slik tilknytning vil det være mellom selskaper som inngår i samme konsern. På den annen side vil det ikke nødvendigvis være noe å utsette på at et selskap stiller sikkerhet til fordel for et annet selskap i konsernet. Snarere tvert imot må det antas at et slikt arrangement i de fleste tilfeller vil være forretningsmessig begrunnet og ikke har noe å gjøre med omgåelser av reglene om legalpant for boomkostningene. I den sammenheng kan det være grunn til å peke på at aksjeloven § 8-7 tredje ledd nr. 2 legger til rette for slik sikkerhetsstillelse nettopp fordi et konsern må betraktes som en økonomisk enhet hvor lån og sikkerhetsstillelse mellom selskapene i konsernet må presumeres å være forretningsmessig begrunnet, jf. blant annet Ot.prp. nr. 21 (2002–2003) s. 9.

Videre vil det selvsagt kunne forekomme tilfeller av omgåelser også utenfor konsernforhold. En begrensning av regelen om legalpanterett i tredjepersoners eiendeler slik at den kun omfatter konsernforhold, vil derfor langt fra treffe «rent» i den forstand at den fanger opp størstedelen av omgåesestilfellene uten samtidig å ramme sikkerhetsstillelser som ikke inneholder noe element av omgåelse. En så treffende regulering er det imidlertid neppe mulig å få til. Hvis man viderefører en regel om legalpanterett også i eiendeler som ikke eies av konkursskyldneren selv, kan det derfor være et alternativ at bestemmelsen begrenses til konsernforhold. Hovedbegrunnelsen vil i så fall primært være å unngå å ramme privatpersoner.»

For det tilfellet at bestemmelsen i § 6-4 første ledd annet punktum videreføres, foreslo departementet en unntaksregel slik at panteretten ikke omfatter tomme eller nedbetalte realkausjoner, jf. kjennelsen i Rt. 2012 s. 782, som er omtalt i punkt 4.1. Det ble vist til at det at legalpanteretten også omfatter slike realkausjoner, kan fremstå som en svært vidtgående konsekvens av bestemmelsen. Det ble videre vist til at når kausjonisten ikke har noe ansvar overfor panthaveren, kan det virke lite rimelig at vedkommende likevel skal hefte overfor hovedskyldnerens konkursbo.

Departementet foreslo også en begrensning av legalpanteretten i samsvar med Lovavdelingens tolkningsuttalelse 24. august 2005, jf. omtalen av uttalelsen i punkt 4.1. Det vil si at der beløpet det er stilt realkausjon for, utgjør mindre enn fem prosent av formuesgodets verdi, kan omfanget av boets legalpanterett ikke overskride beløpet det er stilt realkausjon for. Departementet viste til at uten en slik begrensning vil legalpanteretten beløpsmessig kunne bli langt mer omfattende enn det pantesikrede kravet. Legalpanteretten utgjør i utgangspunktet fem prosent av formuesgodets verdi, og denne verdien trenger ikke å ha noen sammenheng med hvor mye som er stilt i sikkerhet for konkursskyldnerens gjeld. I et tilfelle der formuesgodet har en svært høy verdi, mens sikkerhetsstillelsen utgjør et mer beskjedent beløp, kan en legalpanterett på fem prosent av formuesgodets verdi fremstå som lite rimelig.

Departementet drøftet på bakgrunn av Konkursrådets uttalelse nr. 57 spørsmålet om det bør lovfestes en plikt for boet til å svare rente av forskuttert beløp til dekning av legalpant som senere tilbakebetales til innløseren:

«Dersom en panthaver har forskuttert et beløp til dekning av legalpantet, og boet får andre midler til å dekke nødvendige boomkostninger, skal det etter panteloven § 6-4 syvende ledd annet punktum skje en tilbakebetaling til panthaveren. Konkursrådet har i uttalelse nr. 57 tatt opp spørsmålet om panthaveren har krav på renter av beløpet, og uttaler at rentespørsmålet bør reguleres i loven for å unngå tvil. Konkursrådet konkluderer med at det ikke er noen hjemmel for at panthaveren skal kunne kreve renter av forskutterte legalpantmidler. Spørsmålet om rentekompensasjon er ikke omtalt i forarbeidene. Konkursrådet viser til at det tradisjonelle synet i norsk rett er at det kreves hjemmel for å kunne kreve renter før påkrav. Det har imidlertid vært en utvikling i rettspraksis når det gjelder synet på hvilket grunnlag som kreves for å tilkjenne renter, og Høyesterett har åpnet for at avsavnsrenter kan kreves etter en vurdering av rimelighet i det enkelte tilfellet. [...]

Utviklingen i rettspraksis åpner for en bredere vurdering av grunnlaget for å kreve kompensasjon for renter av et beløp man har vært avskåret fra å disponere. Om det kan kreves renter av et forskuttert beløp til dekning av legalpantet etter panteloven § 6-4, kan etter dette ikke løses på bakgrunn av et hjemmelskrav.

Det er grunner som taler for at beløpet bør være rentepliktig. Beløpet stilles til boets disposisjon for å dekke nødvendige boomkostninger, og når denne forutsetningen faller bort, har innløseren av panteretten krav på tilbakebetaling av beløpet. Som Høyesterett viser til, har penger en pris, og det kan være rimelig at innløseren får kompensert rentetapet som påløper ved at beløpet stilles til boets disposisjon. På den annen side kan muligheten for rentekompensasjon gi en viss økonomisk usikkerhet for boet ved benyttelse av legalpanteretten. Dersom det skal gis en rentekompensasjon, er det mye som taler for at denne i så fall bør utgjøre en standardkompensasjon, for eksempel basisrenten for flytende renter. En eventuell renteplikt for boet bør reguleres i loven for å unngå tvil om det skal svares renter av beløpet. Dersom det er avtalt en høyere rentekompensasjon, bør slik avtale gå foran standardkompensasjonen.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på om det bør lovfestes en plikt for boet til å svare rente av forskuttert beløp til dekning av legalpant som senere tilbakebetales til innløseren.»

Videre tok departementet opp spørsmålet om verdsetting av formuesgodet ved innløsning av pantet:

«Etter panteloven § 6-4 tredje ledd kan boet eller den som vil innløse boets panterett, kreve formuesgodets verdi fastsatt av tingretten. Til grunn for verdsettelsen kan tingretten innhente takst som dekkes av boet. I særlige tilfeller kan tingretten bestemme at verdsettelsen skal skje ved skiftetakst etter skifteloven § 125. Konkursrådet mener denne verdsettelsesmåten er dyr og tidkrevende og blir lite brukt.

Konkursrådet uttaler:

«Lovens løsning er svært lite velegnet for å inndrive små beløp i legalpant, for eksempel i pantsatt løsøre, motorvogner, mv. I og med at panthaver ikke har en plikt til å innløse legalpantet må boet, om det ikke får til en avtale, enten vente på salg av eiendelen eller begjære tvangssalg. Det siste er lite hensiktsmessig da boer som har lite midler raskt vil bruke opp det man kan få ut av legalpantet bare ved å diskutere med panthaverne. Konkursrådet mener derfor at det bør utredes enklere måter å få tilført boene midler fra legalpantet. En mulig løsning kunne være å pålegge panthavere, som er

finansinstitusjoner, å betale et akontobeløp av legalpantet basert på en uavhengig verdsettelse av panteobjektet. For biler, kan man tenke seg en NAF-takst. Det at finansinstitusjonen selv setter en foreløpig verdi kan også være en løsning. Boet vil da raskt få utbetalt midler til bobehandling uten at det blir en omfattende diskusjon eller en taksering. Dersom salgssummen er høyere enn den verdi som ble satt, vil boet få en tilleggsbetaling (om boet fortsatt har behov for midler). Dersom man overlater den foreløpige verdsettelsen til finansinstitusjonen må den ha ansvaret for sin egen forskuttering, slik at boet kan bruke det beløp som betales akonto til boomkostninger uten å måtte risikere tilbakebetaling der midlene er forbrukt.»

Departementet har ikke utformet noe lovforslag basert på en slik løsning som Konkursrådet skisserer, men tar gjerne imot synspunkter fra høringsinstansene.»

4.3 Høringsinstansenes syn

Finansieringsforetakenes forening og *Finans Norge* mener bestemmelsen om legalpant i tredjepersoners eiendeler bør oppheves i sin helhet.

Finans Norge uttaler at det ikke er rasjonelt at det ved konkurs i en selvstendig juridisk enhet overhodet skal være adgang til å ta dekning i andre juridiske enheters eiendeler. Det vises til at hensikten med selskap med begrenset ansvar er at kun selskapet selv skal kunne gjøres ansvarlig for dets forpliktelser. *Finans Norge* uttaler videre at regelen også kan ramme urimelig hardt i konsernforhold, og viser til at i et konsern vil ofte ett selskap stille sikkerhet for samtlige av konsernselskapets forpliktelser overfor långiveren. Dersom samtlige selskaper i konsernet går konkurs, vil samtlige bo i utgangspunktet ha rett til legalpant i det pantsatte objektet. *Finans Norge* viser videre til at boomkostninger i en rekke sammenhenger kan bli meget store, og at en regel som innebærer at banken må ta høyde for såpass store tap, vil kunne gi seg utslag i bankenes priser på utlån.

Finansieringsselskapenes Forening viser til at en dekningsadgang som involverer andre selskaper, vil øke finansforetakenes risiko og svekke den sikkerheten de måtte ha etablert i eiendeler tilhørende slike selskaper.

Oslo byfogdembete, *Konkursrådet* og *Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund* mener bestemmelsen bør begrenses til å gjelde i konsernforhold.

Konkursrådet slutter seg til synspunktet om at regelen om legalpant i tredjepersoners eiendeler har fått utilsiktede konsekvenser. Når det gjelder konsernforhold, viser Konkursrådet til at når ett eller flere selskap i et konsern tas under konkursbehandling, må likevel hvert selskap behandles for seg, og ikke sjelden vil debitorselskapet kunne være uten frie midler til dekning av bobehandlingen og uten (pantsatte) eiendeler av betydning som gir boet rett til legalpant. Legalpant i eiendeler som andre selskaper i konsernet har stilt til sikkerhet for debitorselskapet, vil medføre at konkursboet likevel får midler til en helt nødvendig bobehandling. Konkursrådet anser det som naturlig at konsernet og konsernets panthavere bidrar med midler som gjør at boet får midler til også å vurdere konserntransaksjoner og morselskapets disposisjoner overfor debitorselskapet. Konkursrådet mener derfor at regelen om legalpant bør opprettholdes i konsernforhold.

Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund peker på at dagens bestemmelse kan ramme privatpersoner som har stilt realkausjon, på en særlig urimelig måte.

Også *Oslo byfogdembete* støtter forslaget om at legalpanteretten i tredjepersoners eiendeler begrenses til bare å gjelde i konsernforhold. *Oslo byfogdembete* viser til at hovedformålet med panteloven § 6-4 er at skyldneren ikke skal kunne pantsatte alle sine eiendeler slik at det ikke er midler i boet til å drive bobehandling. Det er da rimelig at panthaverne avstår en mindre del av verdien i de pantsatte eiendelene til nødvendige boomkostninger, men dette hensynet gjør seg ikke gjeldende på samme måte når en tredjeperson har stilt sine eiendeler som sikkerhet for skyldnerens gjeld. I konsernforhold er det likevel så tette bånd mellom de forskjellige selskapene i konsernet at det etter *Oslo byfogdembetes* syn kan tale for at man anser konsernet som en enhet og likebehandler sikkerhet stilt av et annet selskap i konsernet, med sikkerhet stilt av skyldneren selv. Dersom man ikke begrenser regelen slik, mener *Oslo byfogdembete* at i alle fall alle tomme og nedbetalte realkausjoner bør unntas.

Advokatforeningen mener bestemmelsen bør videreføres som i dag. *Advokatforeningen* uttaler at legalpantordningen for nødvendige boomkostninger etter foreningens vurdering har vært ubetinget positiv for å få gjennomført nødvendig og tilfredsstillende bobehandling, spesielt i konkursbo som tidligere ble vedtatt innstilt i medhold av konkursloven § 135 etter en begrenset bobehandling. *Foreningen* uttaler videre at legalpant i tredjepersoners eiendeler utgjør en ikke ubetyde-

lig del av boets mulighet til å sikre midler til nødvendig bobehandling, og at en opphevelse av bestemmelsen vil redusere boets mulighet til å få dekket kostnadene ved nødvendig bobehandling.

Etter Advokatforeningens syn vil det alltid være slik at en tredjeperson som har valgt å stille en realkausjon for en hovedskyldner, vil være avhengig av hovedskyldneren og dennes videre disposisjoner. Allerede i det sikkerheten stilles, vil det være en risiko for mislighold fra hovedskyldnerens side, og i verste fall risikerer man tiltredelse og tvangsrealisasjon av panteobjektet. Etter Advokatforeningens syn er ikke ordningen med legalpant til dekning av utgifter ved nødvendig bobehandling av hovedskyldnerens konkursbo i noen særstilling, og ordningen vil på linje med øvrige risikomomenter anses å være en påregnelig konsekvens av sikkerhetsstillelsen. I den grad risikoen i liten grad er kjent for kausjonister mv., tilsier ikke det i seg selv at bestemmelsen bør oppheves. Det kan i stedet vurderes om det skal stilles større krav til informasjon om denne risikoen før sikkerhetsstillelsen finner sted.

På bakgrunn av samme vurderinger, samt at pantet er begrenset til fem prosent, mener Advokatforeningen at legalpanteretten i tredjepersoners eiendeler heller ikke bør begrenses til kun å gjelde i konsernforhold.

Alle høringsinstansene som uttaler seg om spørsmålet, støtter forslaget om å begrense ansvaret slik at tomme eller uopplånte realkausjoner ikke omfattes, og at legalpantet begrenses slik at det ikke overskrider beløpet det er stilt realkausjon for.

Når det gjelder spørsmålet om renter av ubrukte legalpantmidler, mener *Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund* at dette bør lovreguleres. Denne høringsinstansen mener at rentesatsen bør settes til basisrenten for flytende renter. *Konkursrådet* og *Oslo byfogdembete* mener på sin side at det ikke bør innføres en slik hjemmel. *Konkursrådet* uttaler at spørsmålet ble tatt opp i uttalelse nr. 57 fordi det er et praktisk spørsmål som var uløst. Konkursrådet uttaler at når boet trenger deler av legalpantemidlene, er det fordi det ikke er nok midler i boet til å dekke nødvendige boomkostninger. Boet vil da ikke ha penger til å betale renter, og en plikt til å betale renter vil være en nødvendig boomkostning som i tilfelle skal dekkes av legalpantemidlene. Spørsmålet om renteplikt vil derfor kun oppstå når boet ikke har behov for å benytte noen del av legalpantet, slik at hele beløpet boet har oppbevart, refunderes til panthaveren. Konkursrådet viser videre til at panthaveren har anledning til å inngå en avtale med

boet om rentekompensasjon dersom det er store beløp som overføres. *Oslo byfogdembete* reiser spørsmål om det er hensiktsmessig å lovregulere en plikt for boet til å betale renter for ubenyttede legalpantemidler, og uttaler at det i så fall bare bør omfatte rentebeløp på over ett rettsgebyr, slik at ikke panthaver, pantsetter eller bostyrer bruker tid og ressurser på beregning og betaling av småbeløp.

Når det gjelder innløsning av pantet, mener *Konkursrådet* at det vil være hensiktsmessig med regler om at finansinstitusjoner, etter anmodning fra konkursboet, plikter å forskuttere legalpantebeløpet for eiendeler av liten verdi. Konkursrådet mener det enkleste da er at finansinstitusjonen selv setter en verdi. På den måten vil man spare en god del diskusjon, og boet får raskt tilgang til midler.

Oslo byfogdembete uttaler at det i praksis er meget sjelden at tingretten fastsetter verdien av og innhenter takst av det pantsatte formuesgodet etter § 6-4 tredje ledd. Beløpet et konkursbo får utbetalt som legalpant, er ofte lite, og reglene om innløsning må tilpasses dette. *Oslo byfogdembete* uttaler at kostnadene ved verdsettelse må ses i forhold til det beløpet som skal utbetales boet, og at i de få tilfellene boet og panthaveren ikke blir enige om verdien, må man ha en enkel måte å fastsette denne på.

Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund er enig i at panteloven § 6-4 tredje ledd om at boet eller den som vil innløse boets panterett, kan kreve at tingretten fastsetter formuesgodets verdi, bør videreføres i § 6-4.

4.4 Departementets vurderinger

Det er ulike syn i høringen på om bestemmelsen om legalpant i tredjepersoners eiendeler bør oppheves eller begrenses til å gjelde i konsernforhold. En høringsinstans (*Advokatforeningen*) mener at bestemmelsen bør videreføres som i dag, og viser til at bestemmelsen utgjør en ikke ubetydelig del av boets mulighet til å sikre midler til nødvendig bobehandling, og at så lenge kausjonisten får informasjon om ansvarets rekkevidde, vil et ansvar være en påregnelig følge av sikkerhetsstillelsen. Høringsinstansene som mener at virkeområdet for bestemmelsen bør begrenses til å gjelde i konsernforhold (*Konkursrådet*, *Norges kemner- og kommuneøkonomers forbund* og *Oslo byfogdembete*), legger vekt på at forholdet mellom selskapene i et konsern er så nært at det begrunner en slik løsning. *Finansieringsselskapenes Forening* og *Finans Norge* mener på sin side at bestemmelsen om legalpant i

tredjepersoners eiendeler bør oppheves i sin helhet, og begrunner dette blant annet med at regelen øker finansforetakenes risiko, at den strider mot hensikten med å etablere selskap med begrenset ansvar, at den kan ramme urimelig hardt i konsernforhold der ett selskap stiller sikkerhet for samtlige av konsernselskapets forpliktelse overfor långiveren, og at regelen vil kunne gi seg utslag i bankenes priser på utlån.

Departementet har kommet til at regelen i gjeldende § 6-4 første ledd annet punktum om legalpant i tredjepersoners eiendeler bør oppheves. *Advokatforeningen* legger i høringen vekt på at et slikt legalpant bidrar med midler til nødvendig bobehandling. Begrunnelsen for regelen om legalpant for boet i en tredjepersons eiendeler er imidlertid å begrense muligheten for å omgå hovedregelen om legalpant i skyldnerens eiendeler. Det vil alltid være en fordel med økt tilgang til midler til bobehandlingen, men dette kan ikke alene begrunne en regel om legalpant i eiendeler som tilhører en tredjeperson. Utgangspunktet for kreditorenes dekningsadgang er dekningsloven § 2-2, som gir adgang til dekning i midler som tilhører skyldneren selv. I tillegg har man enkelte særlige ordninger som gir midler til bobehandlingen, men de skiller seg vesentlig fra regelen om legalpant i tredjepersoners eiendeler. *Konkursrådet* og *Oslo byfogdembete* har i sine høringsuttalelser vist til at det nære forholdet mellom selskaper i et konsern gjør det naturlig å likestille realkausjon stilt av et av de andre selskapene i konsernet, med sikkerhet stilt av skyldnerselskapet selv. I tillegg kommer muligheten for omgåelse av reglene om legalpant i skyldnerens pantsatte eiendeler. Departementet er imidlertid i tvil om omgåelsesproblemet er særlig reelt i praksis. De fleste sikkerhetsstillelser i konsernforhold må man anta at har en forretningsmessig begrunnelse, og i hvert fall må det kunne antas at de ikke er begrunnet i et ønske om å omgå reglene om legalpant. I tillegg vil det, som det ble pekt på i høringsnotatet, være vanskelig å treffe «rent» med en bestemmelse om legalpant i tredjepersoners eiendeler slik at den fanger opp omgåelsestilfellene uten samtidig å ramme sikkerhetsstillelse som ikke har noe element av omgåelse. Dersom bestemmelsen begrenses til konsernforhold, vil enkelte omgåelsestilfeller falle utenfor bestemmelsens virkeområde samtidig som at man vil ramme sikkerhetsstillelser som det ikke er noe å utsette på ut fra omgåelsesbetraktninger.

Samlet sett er det etter departementets syn ikke tilstrekkelig begrunnelse for en regel om legalpanterett i konsernforhold ut fra et formål om

å hindre omgåelser av reglene om legalpant i konkursskyldnerens eiendeler.

Siden departementet foreslår å oppheve bestemmelsen i panteloven § 6-4 første ledd annet punktum om legalpant i tredjepersoners eiendeler, er det ikke nødvendig å vurdere forslagene i høringsnotatet om begrensninger i legalpantets omfang i disse tilfellene.

Departementet går ikke inn for at det lovfestes en plikt for boet til å svare rente av forskuttert beløp til dekning av legalpant som senere tilbakebetales til innløseren. Spørsmålet ble tatt opp i høringsnotatet fordi Konkursrådet reiste spørsmål om en slik lovfesting i uttalelse nr. 57. I høringen gir Konkursrådet uttrykk for at det ikke er hensiktsmessig med en lovregel om renteplikt. Som det er pekt på i høringsuttalelsen, må det antas at behovet for en lovbestemmelse om renteplikt er begrenset, og at i de fleste tilfeller der dette vil ha noen særlig økonomisk betydning, vil det kunne løses ved at pantaveren inngår en avtale med boet om rentekompensasjon.

I høringsnotatet ba departementet om innspill fra høringsinstansene om alternative verdsettelsesmåter ved innløsning av legalpantet. Når det gjelder innspillet fra *Konkursrådet*, er departementet i tvil om hvordan en slik regel vil fungere i praksis. Boet vil være avhengig av at pantaverne fastsetter en reell verdi. Departementet antar at pantaverne som er villige til dette, i de fleste tilfeller uansett vil gå med på en avtale med boet om den samme verdsettelsen. Etter departementets vurdering gir høringen ikke grunnlag for å gå videre med forslag om en verdsettelsesregel nå.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene i konkursloven som åpner for automatiske meldinger fra Konkursregisteret til registre og finansforetak, og for automatiske meldinger tilbake til en elektronisk plattform som bostyreren administrerer, vil legge til rette for en betydelig effektivisering av bobehandlingen. Forslaget må antas å kunne innebære et potensial for vesentlige besparelser både for bostyrere og dermed boenes midler, og også for forenklinger for registrene og finansforetakene. Forslaget vil også kunne innebære at flere av konkursskyldnerens eiendeler og aktiva oppdages og kan inkluderes i bobehandlingen. En elektronisk løsning for sending og motak av meldinger er under utarbeidelse i samarbeid mellom de berørte aktørene, og en tilrettelegging og ferdigstillelse av slike systemer må antas å inne-

bære noen utviklingskostnader for aktørene. For registrene og finansforetakene må dette antas å oppveies av besparelsene den nye ordningen medfører. Eventuelle ekstra kostnader i en tidlig fase for registrene som skal sende meldinger tilbake til den elektroniske plattformen, antas å kunne dekkes innenfor gjeldende budsjettammer. Utviklingskostnader og tilrettelegging hos Konkursregisteret vil dekkes innenfor Brønnøysundregistrenes gjeldende budsjettammer.

Opphevelse av bestemmelsen i panteloven § 6-4 første ledd annet punktum om legalpant for boomkostninger i tredjepersoners eiendeler vil kunne medføre at det blir noe mindre midler til bobehandlingen. En slik konsekvens for det enkelte bo vil bero på om det er stilt realkausjon for vedkommende konkursskyldner, og om legalpanteretten i dette pantobjektet er nødvendig for å dekke boomkostningene. Hvilke midler som er til rådighet til bobehandlingen, kan ha betydning for muligheten til å tilføre boene og fordringshaverne ytterligere midler og for muligheten til å avdekke økonomisk kriminalitet.

Endringen vil på den annen side innebære mindre risiko for realkausjonistene og panthaverne. Dette vil kunne være positivt for bankenes priser på utlån. Videre vil forslagene gjøre det noe mindre risikabelt å stille som realkausjonist, noe som kan gjøre det lettere å få finansiert for eksempel ny næringsvirksomhet.

Endringen kan få noe betydning for statens ansvar for boomkostningene etter konkursloven § 73 tredje ledd, men det antas at betydningen av forslaget vil ha liten innvirkning på dette ansvaret. Eventuelle merkostnader vil dekkes innenfor Justis- og beredskapsdepartementets gjeldende budsjettammer.

6 Merknader til de enkelte bestemmelsene

Til panteloven § 4-10

I *tredje ledd første punktum* foreslås det å endre henvisningen til § 4-4 slik at det vises til tredje ledd i stedet for annet ledd. Tidligere annet ledd i § 4-4 ble nytt tredje ledd ved endringslov 10. desember 2010 nr. 75, men henvisningen i § 4-10 tredje ledd ble ikke endret tilsvarende.

Til panteloven § 6-4

Det foreslås å oppheve bestemmelsen i *første ledd annet punktum* om legalpant i formuesgoder som

en tredjeperson har stilt som pantesikkerhet for konkursskyldnerens gjeld. Begrunnelsen fremgår av punkt 4.

Til konkursloven § 79

Lovforslaget er nærmere behandlet i punkt 3.

Annet ledd tar utgangspunkt i at det primært er Konkursregisteret som skal sørge for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo, tinglyses eller registreres i grunnboken og andre registre, og at det er Konkursregisteret som nå skal sende melding om konkursåpningen til finansforetak der skyldneren kan ha innskudd eller liknende. Bestemmelsen åpner for at oppgavene i stedet utføres av retten eller bostyreren. Det er lagt opp til at det fastsettes i forskrift hvilke registre og finansforetak det skal eller kan sendes meldinger til etter bestemmelsen.

Det foreslås også å endre henvisningen til merverdiavgiftsloven § 14-2 på bakgrunn av at bestemmelsen er flyttet til skatteforvaltningsloven § 8-13 tredje ledd.

I *tredje ledd* fremgår det at Konkursregisterets kommunikasjon med registrene og finansforetakene etter første ledd kan skje automatisert, og at registrene og finansforetakene på bakgrunn av meldingen om konkursåpning kan sende automatisk melding tilbake til bostyreren med opplysninger om eiendeler eller innskudd o.l. på skyldnerens hånd. Slike meldinger kan gis til en elektronisk plattform (som bosiden). Konkursregisteret kan stå for den tekniske viderefremmingen av slike meldinger mellom aktørene og bostyreren.

Fjerde ledd gir hjemmel for å fastsette nærmere regler i forskrift om arbeidsfordelingen mellom Konkursregisteret, bostyreren og retten etter annet og tredje ledd og regler om fremsetting av meldinger etter annet og tredje ledd.

I *femte ledd* er henvisningen til registreringsbestemmelsene endret i overensstemmelse med endringsforslagene i bestemmelsen for øvrig.

Til konkursloven § 138

I bestemmelsen er det foreslått endringer som reflekterer endringene i konkursloven § 79, se punkt 3.

Til konkursloven § 142

Departementet foreslår å endre «næringsdrivende stiftelse» til «stiftelse» i konkursloven § 142 *femte ledd*. I Ot.prp. nr. 15 (2000–2001) ble

det foreslått en slik endring i konkursloven § 142 femte ledd som følge av at det i stiftelsesloven ble gitt regler om at personer ilagt konkurskarantene, ikke kan delta i ledelsen av stiftelser, jf. stiftelsesloven § 27 første ledd annet punktum, § 27 sjette ledd og § 34 annet ledd. Før ikrafttredelsen ble imidlertid endringen av konkursloven § 142 opphevet, antakelig ved en feil. I Lovavdelingens uttalelse 17. oktober 2010 (snr. 201004575 EP) er det lagt til grunn at stiftelsesloven § 27 på bakgrunn av denne forhistorien må gjelde både for alminnelige og næringsdrivende stiftelser.

Til dekningsloven § 9-4

Det foreslås å oppheve bestemmelsene i dekningsloven § 9-4 *første ledd nr. 5* og *annet ledd annet punktum*. De nevnte bestemmelsene omhandler fordring på refusjon etter skatteloven § 16-50. Skatteloven § 16-50 ble imidlertid opphevet ved lov 18. desember 2015 nr. 115, og dekningslovens regler som viser til denne bestemmelsen i skatteloven, bør da også oppheves. § 9-4

første ledd nr. 4 foreslås endret for å få riktig tegning som følge av at nr. 5 utgår.

Til skatteforvaltningsloven § 8-13

Bestemmelsen foreslås endret for å reflektere endringene i konkursloven §§ 79 og 138.

Til verdipapirsentralloven § 8-3

Første ledd nr. 3 annet punktum endres slik at innsynsretten omfatter føreren av Konkursregisteret. Se punkt 3.

Justis- og beredskapsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i konkursloven og panteloven mv. (registrering av konkursåpning og legalpant for boomkostninger).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i konkursloven og panteloven mv. (registrering av konkursåpning og legalpant for boomkostninger) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i konkursloven og panteloven mv. (registrering av konkursåpning og legalpant for boomkostninger)

I

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 4-10 tredje ledd første punktum skal lyde:
Bestemmelsene i § 3-5, § 4-4 tredje ledd, § 4-6, § 4-7 og § 4-8 gjelder tilsvarende for avtale etter nærværende paragraf.

§ 6-4 første ledd annet punktum oppheves.

Tredje til femte punktum blir nytt annet til fjerde punktum.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs gjøres følgende endringer:

§ 79 skal lyde:

§ 79 *Melding om og registrering mv. av at konkurs er åpnet.*

Retten skal sørge for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo, registreres i Konkursregisteret.

Føreren av Konkursregisteret sørger for at melding om at konkurs er åpnet i skyldnerens bo, tinglyses eller registreres i grunnboken og andre registre, og sender melding om konkursåpningen til finansforetak hvor skyldneren kan ha innskudd eller lignende. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvem det kan eller skal sendes meldinger til etter første punktum. Føreren av Konkursregisteret sender melding også til skattekontoret i samsvar med skatteforvaltningsloven § 8-13 tredje ledd. Oppgavene etter første til tredje punktum kan i stedet utføres av bostyreren eller retten.

Konkursregisteret kan sende automatisk melding til registre og finansforetak som nevnt i annet ledd. Slike registre og finansforetak kan gjennom en digital plattform gi opplysninger til bostyreren om skyldneren har eiendeler i registre som nevnt i

annet ledd eller innskudd eller lignende i finansforetak som mottar melding etter annet ledd. Føreren av Konkursregisteret kan innhente og formidle disse opplysningene til bostyreren.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om fremsetting av meldinger etter annet og tredje ledd og om det er føreren av Konkursregisteret, bostyreren eller retten som skal sende meldingen. I forskriften kan det også gis nærmere regler om hvilke opplysninger mottakerne av slike meldinger plikter å oppgi.

Blir en eiendel abandonert etter § 117 b, skal bostyreren sørge for at melding som nevnt i *annet ledd* slettes for så vidt gjelder de abandonerte eiendeler. Videre skal det gis melding til skattekontoret dersom abandoneringen gjelder formuesgoder som vil kunne medføre krav på merverdiavgift ved salg fra skyldnerens side.

§ 138 skal lyde:

§ 138 *Sletting av tidligere meldinger mv.*

Når konkursen er endelig avsluttet, skal retten sørge for at dette anmerkes i Konkursregisteret. Er konkursen endelig avsluttet ved sluttutlodning etter § 128, er det likevel bostyreren som skal sørge for slik *anmerkning*. Føreren av Konkursregisteret skal sørge for *sletting av meldinger og registreringer etter § 79 annet ledd*. Videre skal føreren av Konkursregisteret gi melding til skattekontoret i samsvar med *skatteforvaltningsloven § 8-13 tredje ledd*. Er skyldneren en stiftelse eller en sammenslutning med begrenset ansvar, og bobehandlingen er endelig avsluttet i henhold til §§ 128 og 135, skal føreren av Konkursregisteret samtidig anmode om sletting av sammenslutningen i Enhetsregisteret og Foretaksregisteret. *Oppgavene etter tredje og fjerde punktum kan i stedet utføres av bostyreren eller retten.*

§ 79 tredje ledd første punktum gjelder tilsvarende. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om slettinger og meldinger etter første ledd og om det er føreren av Konkursregisteret, bostyreren eller retten som skal utføre oppgavene.

§ 142 femte ledd skal lyde:

Med selskap i tredje og fjerde ledd menes aksjeselskap, allmennaksjeselskap, forretningsavdeling av utenlandsk selskap, *stiftelse*, boligbyggelag, borettslag, samvirkeforetak, gjensidig forsikringselskap og statsforetak.

III

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett gjøres følgende endringer:

§ 9-4 første ledd nr. 4 skal lyde:

4) fordring på trygdeavgift til *folketrygden*.

§ 9-4 første ledd nr. 5 oppheves.

§ 9-4 annet ledd annet punktum oppheves. Nåværende tredje til femte punktum blir nytt annet til fjerde punktum.

IV

I lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning skal § 8-13 tredje ledd lyde:

(3) *Den som er utpekt etter regler i eller i medhold av konkursloven §§ 79 og 138, skal levere*

melding om åpning og avslutning av behandlingen av konkursboet til en registrert skattepliktig.

V

I lov 15. mars 2019 nr. 6 om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. skal § 8-3 første ledd nr. 3 annet punktum lyde:

Føreren av Konkursregisteret, retten, bostyrer og leder av gjeldsnemnd som er oppnevnt av retten, har rett til å få alle opplysninger som er registrert om en konkursskyldner eller en skyldner som er under gjeldsforhandling, eller om en avdød ved skifte av insolvent dødsbo, herunder alle opplysninger om finansielle instrumenter som er innført i verdipapirsentralen.

VI

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Endringen i del I av lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant § 6-4 gjelder for konkursåpninger som finner sted etter ikrafttredelsen.

